

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Frelseren i sin Moders By

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Frelseren i sin Moders By", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 222. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid89927/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Som Ildsted-Bjerget spruder,
Saa fnøs den Engel mørk!

19 Dog tøve ei han kunde,
Før stærkt var Herrens Ord;
Fra alle Rosenshunde
Til Helvede han foer.

20 Gud-Faders Englehære
Kom nu med Sangen sød,
Vor Frelser Mad at bære,
Som Himlens Vin og Brød.

21 Fra eget Bord da sendte
Gud-Fader Jesus Mad,
Guds Engle ham betjente
Og knælende tilbad.

22 Hvad Røsten fra det Høie
Bevidnede iløn,
Nu *Jesus* saae for Øie,
Som Guds eenbaarne Søn!

No. 71.

Herrens Lærdom.

1 Frelseren i sin Moders By
Prædiken holdt om Pagten ny,
Sagde det høit, med ham i Vaar
Oprandt Guds-Riges Gyldenaar!

2 Jesus de store Syners Bog
Lukkede op og traf det Sprog,
Hvori var meldt med Fynd og Klem
Naadens Besøg i Lovens Hjem.

- 3 Christus, Messias, som et Lyn
Gæsted Profeten i hans Syn,
Talde til Skjaldens Ørens-Lyst,
Hemmelig høit med Aande-Røst.
- 4 Hvilende paa mig er Guds Aand,
Salvet har mig Guds Høirehaand,
Sendt mig har Gud med Glædes-Røst,
Fattige Folk til Hjelp og Trøst!
- 5 Prædiken min gjør Fanger fri,
Blinde med Syn jeg stander bi,
Sørgende times blide Kaar,
Læges skal Hjertets Ulivssaar.
- 6 Gyldentids-Aar fra Himlens Gud
Ham til Behag jeg raaber ud,
Høres da skal paa Aandens Sprog,
Hvad der er læst i Lovens Bog.
- 7 Jesus slog i Guds Syners Bog,
Tog til sit eget *Christus*-Sprog:
»Hvad, sagde han, der skrives om,
Hører I nu, til Verden kom.
- 8 Dermed udslettes Alles Giæld,
Dermed frigives hver en Træl,
Hjemfalder Odelsjord og Land
Frit til sin første Eiermand.»
- 9 Dette er i en deilig Sum
Frelserens Evangelium,
Brudt er vort Baand, betalt vor Giæld,
Jorden vor Arv med *Israel*:

10 Kun at vi troer af Hjertens Grund,
Og det bekiender med vor Mund,
Jesus er Christus, den Guds-Søn,
Livet er Troens Naadeløn!

No. 72.
Nathanael.

Egen Melodi af G. *Barnekow*.

- 1 Der vandred en Yngling saa tankefuld,
Han ledte om Himlen paa Jorden,
Om Røsten fra Oven, livsalig, huld,
Gudsyster til Himmels Torden;
Han ledte i Verden, han ledte i Bog,
Han ledte i Hjertets den inderste Krog,
Men fandt dog ei der hvad han savned.
- 2 *Nathanael* var den Ynglings Navn,
Fra Kanahy i Galilæa,
Beskrevet han fandt sit dybe Savn
Af mesterlig Pen i Judæa;
Betegnet var der af Profetens Stav
Guds-Ordet, som Mennesket lever af,
Men selv var det ikke at finde.
- 3 Nu leed ikke længer, du Ungersvend,
Saa lød det, kun Hast du behøver,
Som Pilen du flyve til Jordan hen,
Og høre *Johannes den Døber!*
Paa ham er Guds Aand og Guds Ord i hans Mund,
Den Israels Trøster i Trængselens Stund,
Hans Røst lyder himmelsk paa Jorden!
- 4 *Nathanael* fløi over Bjerg, over Dal,
For Strængheden ikke han skulked,
Han dukked sig dybt i den Bølge saa sval,